

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:2263

av Ida Karkiainen m.fl. (S)

Strandskyddslagens tillämpningsområden

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att strandskyddslagens tillämpningsområden bör klargöras.

Motivering

Att få bygga och bo i vackra och strandnära lägen är en dröm för många i vårt land, samtidigt som våra stränder måste skyddas från överexploatering. Strandskyddet är ett skydd för områden i närheten av vatten och är till för att skydda allmänhetens möjligheter till friluftsliv och bevara goda livsvillkor på land och i vatten för djur och växtliv. Skyddet regleras i miljöbalken och i plan- och bygglagen. Kommunerna har huvudansvaret när det gäller tillämpningen av strandskyddsbestämmelserna, och länsstyrelserna ska granska och kan pröva kommunernas beslut.

I gles- och landsbygd finns många kommuner som har gott om strandnära lägen men som har vikande befolkningsunderlag och kämpar för att få till en inflyttning. Att kunna erbjuda attraktiva boendemiljöer vid strandnära lägen är en avgörande beståndsdel för att skapa inflyttning och tillväxt i gles- och landsbygd. Detta har visat sig vara svårt så som strandskyddslagen tillämpas.

Under 2009 och 2010 ändrades strandskyddsreglerna för att bland annat göra det lättare att bygga strandnära i glesbygdsområden. När den nya lagen trädde i kraft den 1 juli 2009 var förhoppningarna stora. Den nya lagen skulle ge mer utrymme för regionalt och lokalt anpassade bedömningar. I de delar av Sverige där det finns gott om stränder och lågt bebyggelsestryck skulle de bli lättare att bygga. Samtidigt skärptes möjligheten att bygga i områden som varit utsatta för hårt exploateringstryck. Men tyvärr blev inte verkligheten så och det har blivit tydligt att de nya reglerna inte fyllt sitt syfte.

Kommuner i glesbygd upplever att det har blivit ännu svårare att få bygga i attraktiva strandlägen efter att de nya reglerna börjat gälla, tvärtemot intentionen med lagstiftningen. Därtill har Sveriges Kommuner och Landsting pekat på att bedömning och handläggning av ärenden med tillämpning av lagen varierar stort mellan länen. Även SVT har gjort en granskning på utfall av dispenser för byggnation i strandnära lägen. Utfallet har i många stycken inte följt lagstiftarnas ambitioner. I många stadsnära lägen och hårt exploaterade områden har det beviljats fler byggnationer medan det i gles- och landsbygd i många län har försvårats.

En viktig förändring med de nya reglerna är att kommunerna har huvudansvaret för att fatta beslut om dispenser och upphävanden av strandskyddet. Länsstyrelsen skall enbart fatta beslut om dispens och upphävande av strandskyddet inom statligt skyddade områden (natur- och kulturresevat, biotop- och vattenskyddsområden samt Natura 2000-områden). Trots det granskas ofta samtliga dispenser av länsstyrelsen och avslås ofta.

Detta har i praktiken inneburit att en död hand har lagts över byggandet i strandnära områden i glesbygd. Kommunernas strävan att öka attraktiviteten i landsbygden genom att skapa attraktiva boendemiljöer har förhindrats. Detta har skett, trots att tillgången på utrymme för det rörliga friluftslivet är mer än väl tillgodosett i vår landsbygd. Inte ens på redan exploaterade strandområden i skärgården tillåts byggande trots att det finns stora orörda områden för rörligt friluftsliv. Strandskyddslagens tillämpningar bör klargöras.

Ida Karkiainen (S)

Emilia Töyrä (S)

Hannah Bergstedt (S)